

dog betragte det som en særlig Adkomst, at en Mand har erhvervet sig Ejendomsret og har drevet Fiskeri alene upaatalt i Mands Minde. — Derfor tror jeg ikke, at dette Eksempel kan være overbevisende med Hensyn til, at der vil opstaa store Vanskeligheder ved at beholde Lovforslagets Udtryk, saaledes som det findes i § 1.

Den ærede Ordfører nævnede endnu et andet Eksempel, som han syntes at tillægge en ikke ringe Vægt. Jeg tror, at den ærede Ordfører — maaske paa Grund af Ukendskab til Forholdene — var særlig uheldig med at fremdrage dette Eksempel. Det var Stadil Fjord. Stadil Fjord er nemlig for mange Herrens Aar siden udtørret. Jeg har endog i sin Tid som Overklitføged paa Grund af den deri værende udbredte Sandflugt været nødt til at optage den under den almindelige Sandflugtskommissions Bestemmelser; det vil altsaa ses heraf, at den har været ret godt udtørret. Der var selvfølgelig to store Damme eller Søer tilbage, men de tilhørte udelukkende Udtørringskompagniet, og de Lodsejere, som tidligere havde fisket i Stadil Fjord, faldt ikke paa at benytte den Ret, som de tidligere havde haft til Fiskeri i Fjorden, idet den var afstaaet til Udtørringskompagniet. Det er det samme, som finder Sted i Lammefjord, hvor der ogsaa er en Sø i det udtørrede Areal. Ogsaa denne Sø tilhører Udtørringskompagniet og ikke nogen anden. — Jeg tror derfor ikke, at de to Eksempler, som den ærede Ordfører fremførte, ville kunne fremkalde Vanskeligheder over for Bibeholdelsen af Bestemmelsen, som den staar i Lovforslagets § 1.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og tillade mig at tilraade Tinget at forkaste det uden for Betænkningen stillede Underændringsforslag og altsaa fastholde Bestemmelserne, som de staa i Lovforslagets § 1. — Om andre Bestemmelser i Lovforslaget kunde jeg have haft Anledning til at udtale mig, men jeg kan der slutte mig til den ærede Ordfører, der jo paa disse Punkter virkelig har været Flerpartallets og Udvalgets Ordfører.

Johnsen: Ligesom jeg ikke kunde tiltræde det af et Mindretal under Nr. 1 stillede Ændringsforslag, som er taget tilbage, saaledes kan jeg heller ikke tiltræde det Underændringsforslag, som er traadt i Stedet, idet jeg foretrækker Lovforslagets Bestemmelse, der er gældende Ret og indeholder en mere vejledende Bestemmelse end Underændringsforslaget, der indskrænker sig til at sige, at det er Ejeren af

Grunden, hvorpaa Fiskevandet findes, der har Fiskeriretten. Var det saaledes, at de ferske Vande, Søer og Aaer ligesom Landejendomme vare matrikulerede, kunde det maaske være noget andet, men det er jo i Almindelighed ikke Tilfældet. Man kan ikke ligesom ved Landejendomme gaa til Skøder og Pantebøgerne og søge Oplysning angaaende hvem der er Ejer. Derfor forekommer det mig ganske hensigtsmæssigt, at Lovforslaget henviser til de tilstødende Grundejere, som dem, der i Almindelighed ere Ejere af et fersk Vand, der beskyller deres Ejendomme. At det i Almindelighed er saaledes, tror jeg er utvivlsomt. I alt Fald foreligger der fra Domstolene, ogsaa Højesteret, Udtalelser om, at det har Formodning for sig, at Grundejere, hvis Ejendomme stode til et fersk Vand, eje dette og dermed Fiskeriretten deri. At der er Undtagelser, hjemler jo Lovforslagets Bestemmelse ved Ordene „med mindre der haves anden gyldig Regel.“

Desuden er der, forekommer det mig, en Uklarhed eller i alt Fald et ikke helt fyldestgørende Udtryk i Underændringsforslaget, og ogsaa af den Grund finder jeg det betænkeligt at foretrække Underændringsforslaget for Lovforslaget. Efter at der er sagt, hvem Retten til Fiskeri i Søer osv. i Almindelighed tilkommer, skelnes der, hvor flere eje Grunden, mellem, om der er Sameje eller Grunden er delt mellem de vedkommende. Nu er det saaledes, at et egentligt Sameje vil meget sjældent finde Sted i disse Forhold. De fleste Tilfælde maa altsaa gaa ind under den sidste Regel, hvor Grunden er delt mellem de vedkommende, men nogen formelig Deling af Bunden i en Sø eller Aa har i Reglen ikke fundet Sted. Det vil høre til de sjældne Undtagelser, at der er sket en Deling, og det Spørgsmaal opstaar da: Hvad gælder i saadanne Tilfælde, hvor en formelig Deling *ikke* har fundet Sted? Jeg antager, at det er Hensigten med Underændringsforslaget, at Regelen om det Forhold, om, hvor Grunden er delt, ogsaa da skal gælde, men det kan da vist ikke nægtes, at det i saa Fald er udtrykt meget uklart og let vil give Anledning til Tvivl, om det virkelig er denne Regel, der finder Anvendelse eller hvilken anden.

Det forekommer mig, at det ærede Mindretal har taget noget haardt paa den nugældende Bestemmelse, som findes i Loven af 5te April 1888. Man maa dog erindre, at denne Regel har været gældende i ca. 10 Aar uden at have givet Anledning — hvad det ærede Mindretal